

MENORS ESTRANGERS NO ACOMPANYATS Molts jòvens arriben a Catalunya després de jugar-se la vida creuant l'estret de Gibraltar

LA DADA

Més de 3.000 menors arribats el 2018

menors país

ritorial, Rosanna Fatsini. FOTO L.B.

majoria de casos tenen molta predisposició a aprendre i ganes d'inclore's i aprendre la cultura local", ha assegurat Miralles.

La Generalitat hi posa els màxims recursos per al seu benestar, però "per part d'ells hi ha d'haver també un compromís, se'ls deixa molt clar", ha afegit Fatsini. En primera instància els jòvens són acollits en centres, però n'hi ha alguns que als 17 anys passen a viure en pisos assistits o formen part d'itineraris personalitzats "per a fomentar la seua autonomia personal" i preparar-los per a la futura emancipació. "Saben perfectament que el seu comportament i la seua conducta in-

"Busco una vida bona i un futur, vull treballar i poder ajudar la meua família"

Amposta L. Bertomeu

Mohamed és un jove alt i fort, té només 17 anys i des de fa un any viu a Amposta sota la tutela de la Generalitat, de la Direcció General de l'Atenció a la Infància i l'Adolescència. És un dels prop de 1.500 menors estrangers que l'any passat van arribar sols i sense referents familiars a Catalunya. La història de Mohamed no és diferent de la de molts altres nois que decidixen emprendre la perillosa aventura de creuar l'estret de Gibraltar per arribar a Europa. Ell prové del Marroc, de la ciutat de Kasr al-Kabir, situada a pocs quilòmetres de Tànger, allà vivia amb els seus pares i els seus tres germans, en una casa on també viuen el seu iaio i un tiet. Cursava primer de batxillerat, però no tenia clar com seria el seu futur ni el de la seua família, d'origen humil.

"Al Marroc hi ha gent que no té casa i no té menjar. Jo estudiava primer de batxillerat, però no sé res. Al Marroc, si pagues i vas a un centre privat tens oportunitats, però no a l'escola pública. Si vols atenció mèdica has de pagar; si no, et mors", explica Mohamed. Ell va prendre la decisió de marxar sense el consentiment de la seua família. Coneixia altres nois que havien emprès el viatge i tenia molt clar que sent menor d'edat estaria protegit i rebria ajuda per part de l'administració: "Un amic em va explicar que els menors quan arriben al país en-

Mohamed va arribar amb 16 anys a Catalunya. FOTO L.B.

trè a un centre i els ajuden a aprendre l'idioma i a estudiar".

Mohamed sabia al que venia i tenia molt clar el seu objectiu: "he vingut a buscar una vida bona i un futur, vull treballar i ajudar la meua família". Decidit a buscar una vida millor, va creuar l'estret de Gibraltar en una pastera, "va ser molt dur, la veritat, a bord hi anàvem 27 persones, la majoria menors, en una embarcació de només 6 metres". No va ser un viatge fàcil, la pastera es va punxar i es van estar 24 hores a la deriva. "No dúiem GPS i ningú ens va vindre a ajudar", malgrat que van llançar una alerta de socors, explica Mohamed. Finalment van poder arribar a la costa d'Algesires pels

seus propis mitjans. Tan aviat va tocar terra, l'1 d'octubre del 2017, va trucar al seu pare. Feia dies que la família no en sabia res, va marxar un matí per a anar a l'institut i quan va tornar a trucar ja estava a Espanya. El seu pare va avisar el tiet del Mohamed, que viu a Barcelona i que va anar a Algesires a buscar-lo. "Vaig estar amb ell dos setmanes, però la seua situació és força dolenta. També té família i fills, no em podia quedar amb ells", assegura Mohamed, que al cap de pocs dies va dirigir-se a la Fiscalia de menors per a buscar ajut. Ràpidament Mohamed va quedar sota la tutela de la DGAIA, que va decidir enviar-lo a Amposta, on ja fa un any que hi resideix. Mal-

grat que no li va agradar la idea que el traslladessin fins a Amposta, "ara estic molt content perquè tinc una casa, puc estudiar i aprendre el català i el castellà". Mohamed viu en un pis assistit amb tres companys més i un monitor i cursa un grau mitjà en electricitat. En estos pisos es reubiquen els jòvens que tenen més a prop l'emancipació i es fomenta sobretot l'autonomia i les habilitats socials. Els jòvens tenen totes les seues necessitats cobertes i, a canvi, se'ls demana bona conducta, compromís i complir amb les normes establertes. "Hem de respectar els horaris de sortides i de menjar. Hem de netejar el pis, mantenir-lo sempre net", explica Mohamed, que el pròxim 4 d'abril del 2019 complirà 18 anys i és molt conscient que el seu futur depèn en gran part de l'oportunitat que ara se li està donant. Amb tot, no vol plantejar-se què passarà quan haja complert els 18: "Ara estic bé, em vull traure la titulació d'electricista i poder trobar feina". Té clar que quan puga vol tornar a Barcelona i estar a prop de la família, del seu oncle.

Malgrat haver passat per una experiència molt dura, Mohamed creu que ha valgut la pena: "Jo he vingut per a ajudar la meua família i no vull que ells passen pel que jo he passat". De moment no vol tornar al Marroc, sinó és per a passar-hi uns dies de vacances. ■

flux directament en el seu futur. El seu grau de maduresa és molt alt, només pel fet d'haver-se jugat la vida al mar, són ells els responsables del seu futur i, tot i ser menors, ho tenen molt clar", ha assegurat Miralles.

Una vegada estos jòvens han complert els 18 anys, dependrà de cada cas, "n'hi ha que no volen saber res del sistema de protecció i desapa-

reixen", però "si veus que un jove ho aprofita i té ganes de seguir estudiant i formar-se no pots desvincular-lo del sistema de protecció", així la Generalitat també ofereix recursos per a jòvens que ja han complert 18 anys. A l'Ebre es disposen de 8 places de pisos assistits per a majors de 18. "Com quan qualsevol xiquet que surt del sistema de protecció de la DGAIA a estos jòvens se'ls fa un

acompanyament de transició a la vida adulta i està estrictament condicionat al fet que tinguen un itinerari formatiu, educatiu o laboral".

Davant l'arribada contínua de menors estrangers no acompanyats la Generalitat estudia implantar altres mesures d'acollida com l'acolliment en família extensa o en famílies alienes. "Este fenomen ens obligarà a replantejar el model de pro-

tecció perquè no està pensat per a este perfil de menors, caldrà adequar-lo per a poder donar una resposta que estiga a l'altura", ha exposat Fatsini que s'ha mostrat convençuda que l'arribada de menors estrangers no s'aturarà. "Venen per a quedar-se perquè de moment als seus països d'origen no tenen perspectives d'estar-s'hi", ha conclòs Fatsini. ■